

## lời nói của trái tim Hoà bình ..



Thầy kính,

..... đứng ở hai bờ Chân Tục đế, Thầy chẳng bao giờ còn nhớ đến con, vì biết bao nhiêu vắn nạn, khổ đau của con người mà Thầy cần chia sẻ. Nhưng, tình Thầy trò vẫn luôn gắn gũi. Con vẫn hướng về, kính lễ bước chân của Thầy trên con đường đem đạo Tình thương và Tuệ giác đến cho con người... và, là người con Phật, con cảm thấy vui mừng khi nhìn thấy giáo Pháp của đức Phật được lưu truyền....

Bài thơ sau, con viết khi đọc những dòng thơ của Thầy năm nào, và lòng dâng cảm xúc .....

Cư sĩ Liên Hoa

*Khi nước mắt rơi  
trước khổ đau của con người  
không phải chỉ bởi hôm nay  
vì trên tận cùng bất hạnh  
vì dưới vực sâu oan khiên  
trong trò chơi sinh tử  
loài người sẽ bạo động  
chúng ta vẫn bước đi  
ngẩng cao đầu đối diện  
người con của hoá thân  
dù ốm yếu  
nhưng trước bạo lực  
trước thù hằn  
đôi mắt vẫn sáng ngời,  
nhìn thẳng vào bóng tối vô minh  
em vẫn mỉm cười  
lặng yên bước đi  
không bao giờ dừng bước  
dù sóng gió trùng trùng  
con đường còn dài trước mặt  
khi trên vai vẫn nặng gánh vô thường  
không phải chỉ bằng cầu nguyện*

không phải chỉ với lời xin  
nhưng, với đôi tay non vươn mình hôm sớm  
nối vòng tay muôn loài  
kéo quá khứ  
đem tương lai về hôm nay  
để cho trái tim mở rộng  
cho tình người nung nấu  
cho lòng yêu thương  
như cánh chim hoà bình  
sải cánh trên bầu trời  
để là cánh hoa  
để là hương  
để là hạt mưa  
để là lòng từ  
em ơi, dù là có gian nan  
nhưng trái tim người có bao giờ gục ngã  
trước bạo động, trước hận thù  
trong lồng ngực  
trái tim con người  
vẫn muôn đời tồn tại  
như lời Kinh không sợ hãi  
có đôi tai lắng nghe  
có ánh mắt kim cương chia sẻ  
có bàn tay đưa đường  
em ơi,  
đâu cần gì phải nói  
có cần gì danh hiệu  
vì hiện tại em là,  
đóa hoa từ bi  
rạng ngời Tuệ giác  
trên bước đường thênh thang  
mang trái tim không hận thù  
dù có gục xuống trước bao thế lực  
trước vũ khí vô tình  
nhưng mỗi lời nói  
mỗi ý nghĩ của em  
vẫn là mưa cam lộ ngọt lim  
làm mềm lòng thù hận  
để hoa tình người có mặt  
bất diệt trong suối nguồn pháp giới....

Buổi tối, ngày 03.12.2010

Dặn Dò ....

---

Thầy Nhất Hạnh

Dù con người mọc mật moi gan em  
Đày ải em vào hang sâu tủi nhục,  
Em vẫn phải nhớ lời tôi căn dặn:  
Kẻ thù chúng ta không phải con người.  
Xứng đáng chỉ có lòng xót thương  
Vì tôi xin em đừng đòi điều kiện  
Bởi không bao giờ oán hờn lên tiếng  
Đối đáp được  
Sự tàn bạo con người.  
Có thể ngày mai  
Trước khuôn mặt bạo tàn  
Một mình em đối diện.  
Hãy rót cái nhìn dịu hiền  
Từ đôi mắt  
Hãy can đảm  
Dù không ai hay biết  
Và nụ cười em  
Hãy để nở  
Trong cô đơn  
Trong đau thương thống thiết  
Những người yêu em  
Dù lénh đênh qua ngàn trùng sinh diệt  
Vẫn sẽ nhìn thấy em.  
Tôi sẽ đi một mình  
Đầu tôi cúi xuống  
Tình yêu thương  
Bồng trở nên bất diệt  
Đường xa và gập gềnh muôn dặm  
Nhưng hai vầng nhật nguyệt  
Sẽ vẫn còn để soi bước cho tôi"



Năm 1966